

جابجایی اولویت در رسانه های دست نشانده آمریکایی

آمریکایی ها به ندرت تصویر حقیقی بمباران غزه توسط اسرائیل را می بینند!

مرگ و میر فلسطینی ها در آخر هفته گذشته، تصاویر گرفته شده توسط عکاس های خبری غزه در پایگاه های داده ای همچون گتی ایمجز^۲ و ای پی ایمجز^۳ ثبت شدند؛ با یک جستجوی ساده برای کلیدواژه «غزه» در گتی ایمجز، صدها عکس جدید به ما نشان خواهد داد که سررشته ای تقریباً بی پایان از خشونت هفته گذشته است. در بسیاری از تصاویر، کودکانی که به دست بمب های اسرائیل کشته شده اند، برجسته هستند. این تصاویر، نشان دهنده مراسم تشییع و چهره های بدون پوشش کشته شده ها است که بدن آن ها، بر روی دستان مردم قرار گرفته و در خیابان ها، به حرکت درمی آیند. در برخی از تصاویر، مردم سوگواری مشاهده می شوند که در حال عکس گرفتن با موبایل خود از اجساد هستند؛ تا اثباتی برای اعمال دهشتناکی باشد که اتفاق افتاده است.

آژانس های خبری با اجتناب از پخش تصاویر کشتارها، خشونت را از تجاوز اسرائیل، ضد فلسطینی ها می زدایند. وقتی که شنبه شب، آتش بس به سه روز تجاوز اسرائیل به نوار غزه پایان داد، طبق اظهارات مقامات فلسطینی، بیش از ۳۵ فلسطینی، زخمی و ۴۶ نفر از جمله ۱۶ کودک، کشته شده بودند. پوشش رسانه ای در آمریکا، عمدتاً متضمن تصاویری از آسمان پراز دود یا مردم غزه در حال حرکت میان آوارها و خرابه ها بوده است. در حالی که عکس ها، دقیق و جدید بودند اما بی خطر بودن گزینش این تصاویر به جای تصاویر واضح و با جزئیات، به شکلی مؤثر، واقعیتی را برای مخاطبان آمریکایی توصیف کرد که به مراتب، با آنچه در میدان اتفاق افتاده بود، فاصله داشت.^۱

نگاه به مجموع تصاویری که در طول یک رخداد خبری گرفته می شوند، تجربه ای است که بیشتر آمریکایی ها، به جز ویرایشگران تصاویر در اتاق های خبری، به ندرت تجربه می کنند. با بالا رفتن میزان

2. Getty Images

3. AP Images

1. منبع: <https://theintercept.com/2022/08/10/israel-gaza-bombing-death-images/>

مردم، بدن خلیل ابو حمده^۱ فلسطینی را در کمپ جبالییا^۲ در شمال نوار غزه، در ۷ آگوست ۲۰۲۲ تشییع می‌کنند. این تصاویر واضح و دل‌خراش در پایگاه‌های داده تصویر، کنار عکس‌هایی کلی قرار می‌گیرند که تقریباً همیشه برای انتشار از سوی نهاد‌های خبری آمریکایی گزینش می‌شوند؛ راکت‌هایی که در طول شب در آسمان حرکت می‌کنند، لحظاتی آرام و خاموش از کودکانی که به دنبال فهم میزان خسارتی هستند که به خانه‌هایشان، وارد آمده و دود سیاهی که بر فراز افق دیده می‌شود.

دودی که به دلیل حمله ۷ آگوست ۲۰۲۲ اسرائیل بر فراز آسمان شهرغزه مشاهده می‌شود. در غزه، عکاسان خبری در بیمارستان‌ها و سردخانه‌ها، مرتب عکس برداری می‌کنند. این دسترسی به چنین نهاد‌های خدمات مراقبتی ضروری - که در آمریکا، به ندرت اتفاق می‌افتد - فرصتی برای روزنامه‌نگاران فراهم می‌سازد تا به شکل مستقیم، تعداد مجروحان و کشته‌ها را ثبت کنند. در پایگاه گتی ایمجز، تصاویری از اجساد کودکان - که در پارچه‌های سفید کفن شده و در سردخانه‌ها قرار گرفته‌اند - بسیار زیاد بوده است و سانسور نشده‌اند. در حالی که این تصاویر، شوکه‌کننده و عمیقاً تأسف بار

هستند، اما به روشنی نشان می‌دهند که بمباران انبوه مناطق مسکونی، چه نتیجه‌ای در پی دارد. عکاس خبری فلسطینی، هوسام سالم^۳ به اینترسپت^۴ گفت: «من، هنوز می‌توانم مردم سوگواری را که پس از نابودی خانه‌هایشان گریه می‌کنند، ببینم اما دیگر نمی‌توانم این وضعیت را تحمل کنم. حتی بعد از اینکه سه روز حمله اسرائیل، به پایان رسیده است، اما بیشتر از گذشته تحلیل رفته‌ام. در غزه، هیچ جریان و روایتی وجود ندارد که بتواند به ما، حیات و زندگی ببخشد و تنها چیزی که می‌توانیم بگوییم، این است که مرگ، چگونه جان ما و اطرافیانمان را گرفته است.»

3. Hosam Salem
4. Intercept

1. Khalil Abu Hamadeh
2. Jabalia

پاک‌سازی شده و دوری‌گزین از رویدادهای جهانی است، زیرا اتاق‌های خبری، همواره تصاویری را ترجیح می‌دهند که هیچ‌گونه محتوای مشروح و واضحی نداشته باشند. بسترهای شبکه‌های اجتماعی مانند توئیتر و فیس‌بوک، این تغییر جهت از انتشار تصاویر خشونت را با اجرای سیاست‌های «رسانه حساس»، عملیاتی کرده‌اند که اتاق‌های خبری را از به نمایش گذاشتن آشکار تصاویر اعمال قساوت آمیز و زننده بر حذر می‌دارد تا نکند که تعداد بازدیدکنندگانشان، کاهش پیدا کند.

زنان و کودکان بی‌گناه را به تصویر نمی‌کشند». در مورد یکی از ۱۶ کودکی که کشته شدند (علاقه دوم^۲ پنج‌ساله)، گزارشی که توسط نیویورک تایمز^۳ منتشر شد، حاوی عکسی بود که پس از مرگ این دختر گرفته شده بود. این مورد استثناء بود، اگرچه عکس، چندان آشکار نبود و تقریباً در انتهای مقاله قرار داده شده بود. سایر خبرگزاری‌ها از واشنگتن پست^۴ گرفته تا ان‌بی‌سی نیوز،^۵ این تصویر را منتشر نکردند، حتی با اینکه آن‌ها به کشته شدن دختر اشاره کردند. آن چیزی که برای ما باقی مانده، درکی

کودک فلسطینی که در کنار جسد چهار تن از بستگانش - که در حمله ۸ آگوست ۲۰۲۲ اسرائیل به نواز غزه کشته شده‌اند - گریه می‌کند.

در هر حال، این تصاویر، شاخصه معرف مناقشه نابرابری نیست که در آن اسرائیلی‌ها کشته می‌شوند، بلکه آن‌ها به ندرت منتشر می‌شوند.

سلیمان هیجی،^۱ عکاس خبری فلسطینی - که در غزه، مشغول فعالیت است - به اینترسپت گفت: «به طور کلی، بیشتر پوشش خبری رسانه‌های بین‌المللی و آمریکایی، دارای ضعف است و آن‌ها، غالباً صحنه‌های کشتار

2. Alaa Qaddoum
3. New York Times
4. Washington Post
5. NBC News

1. Soliman Hijji

جسد علا قدوم پنج ساله، بعد از اینکه در حمله اسرائیل ۵ آگوست ۲۰۲۲ به شهر غزه کشته شد.

تخلف روزنامه نگاری

نسبت به چگونگی برخورد با تصاویر حاوی خشونت فراوان، هیچ اتفاق نظری وجود ندارد. اتفاق‌های خبری مستقل، غالباً پس از جستجو و دسته‌بندی مجموعه‌هایی از تصاویری که در بسترهای انتشار اصلی ثبت، هیچ عکسی، محو یا سانسور نشده است، به صورت موردی تصمیم می‌گیرند. در گتی ایمجز، فقط ذیل تصویر، گاهی نوشته حاوی یک «توضیح سردبیر» است که به بیننده درباره محتوای عکس هشدار می‌دهد: «این عکس، مرگ را به تصویر می‌کشد». بیشتر بنگاه‌های رسانه‌ای (از جمله این مورد)، توضیح سردبیر یا هشدار نسبت به محتوا را قبل از اینکه بیننده با مشاهده خشونت آشکار، متعجب و شوکه شود، منتشر می‌کنند.

این فقط اجساد فلسطینی‌ها نیستند که از نقل قتل عام در رسانه‌های جمعی حذف می‌شوند، بلکه شرح تصویر تیراندازی در مدارس آمریکا در

قالب نمایش مراسم یادبود، موقتی و روشن کردن شمع در شب است، به جای انتشار تصاویر مشروح و واضح. این مسئله برای خونریزی‌هایی که در خارج از این کشور رخ می‌دهد نیز صادق است. البته موارد استثناء نیز وجود دارد؛ زمانی که روسیه، اوایل امسال به اوکراین حمله کرد، ثبت تصاویر خشونت و قساوت روسیه، محافل خبری را پر کرد، جنایات روسیه بسیار شوکه‌کننده بود، به حدی که نیویورک تایمز در اقدامی نادر، تصویری آشکار و واضحی - که توسط عکاس خبری لینسی آداریو^۱ گرفته شده بود - را در صفحه اول خود منتشر کرد. آداریو این مقاله را به دلیل ارائه شاهد و دلیلی براز تکاب جنایات جنگی، «شجاع» نامید.

منتقدان به تضاد فاحش در منافع جهانی در قبال رنج مردم اوکراین در مقایسه با رنج مردم دیگر و همچنین، روش پوشش خبری حمله روسیه به عنوان یک تجاوز بدون علت به جای یک «مناقشه» اشاره کرده‌اند و همین قالب نه تنها برای حملات اسرائیل به فلسطین، بلکه در سایر

مناطق جنگی نیز استفاده شده است. به عنوان مثال، این هفته در واشنگتن پست، عکس‌های «آشکار و واضح» از کشتار اوایل امسال در بوچای^۲ اوکراین، بیشتر منتشر شد تا تصاویر کشته‌شدگان غزه در طول آخر هفته. راکت‌هایی که در ۷ آگوست ۲۰۲۲، از غزه به سمت اسرائیل، در پاسخ به حملات هوایی اسرائیل به نواز غزه شلیک شده‌اند.

پاک‌سازی جنایات اسرائیل

مشکل باز نمود حیات و مرگ فلسطینی‌ها، فراتر از تصاویری است که برای شرح واقعه انتخاب می‌شوند. از گذشته تاکنون، فلسطینی‌ها و بسیاری از شاهدان خارجی، رسانه بین‌المللی را برای پاک‌سازی جنایات اسرائیل و پیروی از روایت اسرائیل تقبیح کرده‌اند. نویسندگان (از جمله چندین نفر از گزارشگران اینترسپت) در نامه‌ای که توسط بیش از ۵۰۰ روزنامه‌نگار، متعاقب بمباران غزه به دست اسرائیل در سال گذشته امضا شد، اظهار داشتند که پوشش خبری اسرائیل و فلسطین، یک «تخلف روزنامه نگاری» است. این

2. Bucha

1. Lynsey Addario

مردی در جریان تشییع جنازه گسترده در البرج^۲ غزه در ۸ آگوست ۲۰۲۲، صورت کودکی را می بوسد که در اثر حمله هوایی اسرائیل کشته شده است.

در سرتاسر اتاق های خبری، انتخاب های بی خطر مبنی بر نشان دادن یک خشونت مبهم و کلی (لحظات آرام دود و خرابه) به جای خشونت آشکار (مرگ، جراحت یا سوگواری)، با چارچوب پوشش خبری همسواست که در مورد غزه، معمولاً تأثیر شهروندان را به نفع روایت جنگ طلبی فلسطینی ها، کم اهمیت جلوه می دهد، حتی با اینکه شکلی مشابه از جنگ طلبی به عنوان

۲۰۱۸، یکی از سازمان دهندگان «راهپیمایی بازگشت بزرگ» بود، جنبش اعتراضی مسالمت آمیز در کنار فنس هایی که اسرائیل را از غزه جدا می کنند، به اینترسپت گفت که اسرائیل با تصور اینکه در بیشتر رسانه های بین المللی، دارای حامی و متحد است، دست به انجام عملیات زده است. وی افزود که «این، مشارکت در جرم است. ما چیزی بیشتر از این نمی خواهیم که مردم، از حقائق آگاه شوند. ما روایتی پیچیده نداریم، بلکه خواسته ما، فقط این است که مردم، نظاره گر حقایق و واقعیت بوده و تصاویر اتفاقات جاری را ببینند».

گروه می نویسند: «ناهمسانی و تفاوت در محتوا، تنها شامل زبانی نمی شود که ما استفاده می کنیم؛ روایت ها و داستان ها، بیشتر به بزرگ نمایی و برجسته سازی روایات اسرائیل متمایل بوده و هم زمان روایات فلسطینی ها را سرکوب و خفه می کنند.» «مبهم و تاریک ساختن سرکوب فلسطینی ها توسط اسرائیل، با معیارهای بی طرفی صنعت رسانه و خبر همخوانی ندارد.» «ما چیزی بیشتر از این نمی خواهیم که مردم از حقائق آگاه شوند؛ روایت ما پیچیده نیست».

احمد ابوارتیمه^۱، نویسنده و فعال حقوق بشر فلسطینی که در سال

2. Burj

1. Ahmed Abu Artemah

مقاومت در اوکراین، به تصویر کشیده می‌شود.

محمد مهاوش^۱، محقق و روزنامه‌نگار مستقل فلسطینی ساکن غزه، در مصاحبه با اینترسپت گفت که پوشش خبری جدیدترین حمله به غزه که به گفته مقامات اسرائیلی «پیشگیرانه» بوده، تقریباً بیشتر منحصر به توجیه ظاهری حمله بوده است تا تأثیر آن. حتی با اینکه اکثر قربانیان در فعالیت‌های مربوط به مقاومت شرکت نداشتند، اما تصویری که از مقاومت فلسطینی‌ها به نمایش درآمد، کاملاً با نوع ارائه مقاومت اوکراینی‌ها متفاوت است. مهاوش ادامه داد: «در چند ماه گذشته،

روزنامه‌ها و سایت‌های خبری و همچنین، شبکه‌های اجتماعی، مملو از داستان‌ها و روایت‌های مقاومت و سلحشوری مردم اوکراین بوده است، خبرهایی درباره سربازانی که پل‌ها را برای به تعویق انداختن پیشرفت تانک‌های روسی، منفجر کرده و در این راه، جان خود را فدا می‌کنند. ما نظاره‌گر شهروندانی بوده‌ایم که با هر آنچه در دست داشتند، به خودروهای مسلح حمله می‌کردند و مردم عادی که اسلحه به دست آورده، آموزش می‌بینند و تونل حفر می‌کنند. با این حال، اگر هر کدام از این روایت‌ها به جای اوکراین در فلسطین رخ می‌داد، قطعاً به‌عنوان یک اقدام

قهرمانانه و مقاومت قلمداد نمی‌شد، بلکه آن‌ها فقط به‌عنوان ترور، دسته‌بندی شده و تقبیح می‌شدند». مهاوش تأکید کرد که این مقایسه را با هدف کوچک شمردن مقاومت مردم اوکراین انجام نداده، بلکه قصد او، «حمایت از حق مقاومت برای تمامی ملت‌ها در برابر اشغال و حمله نظامی به سرزمینشان بوده است»

نویسندگان: الیز سواین^۲ - آلیس اسپری^۳
 مترجم: هادی قربانیار

2. Elise Swain
 3. Alice Spери

1. Mohammed Mhawesh